

பொருளாதாரப் பிரச்சினை அரசியல் பிரச்சினையாக மாறியது எவ்வாறு?

இலங்கையில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சினை இப்பொழுது அரசியல் பிரச்சினையாகவும் மாற்றமடைந்திருக்கிறது. இதில் பொருளாதாரப் பிரச்சினை என்பது நீண்டகாலமாக உருவாகி வந்த ஒன்று. ஆனால் அரசியல் பிரச்சினை என்பது தீவிரன் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒன்று.

பொருளாதாரப் பிரச்சினையால் மக்கள் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையே. உணவுப் பொருட்கள், ஏரிபொருள், சமையல் வாயு, மருந்துகள் என்பனவற்றுக்கு கடுமையான தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருப்பதுடன், அவற்றின் விலைகளும் பல மடங்கு அதிகரித்துள்ளன.

இவற்றில் ஏரிபொருள், சமையல் வாயு, மருந்துகள் என்பனவற்றுக்கு இறக்குமதியில் தங்கியிருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இவற்றை இறக்குமதி

செய்வதானால் அமெரிக்க டெலர் வேண்டும். ஆனால் இலங்கைக்கு வழிமையாக வந்த வெளிநாட்டு செலாவணியான டெலர் வருவது நின்று விட்டது. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருப்பினும் டெலர் இல்லாமையால் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய முடியவில்லை. அதுவே இன்றைய மோசமான நெருக்கடி நிலைமைக்குக் காரணம்.

அனால் உணவுப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரை இலங்கை திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்டிருந்தால், அவற்றுக்கு இறக்குமதியில் பெருமளவு தங்கியிருக்காமல் சுயசார்பாகவே ஓரளவு நிலைமையைச் சமாளித்திருக்க முடியும். ஆனால் அந்த வகையில் இதுவரை பதவியில் இருந்த அரசாங்கங்கள் (சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்க அரசைத் தவிர) எதுவும் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதே உண்மை.

இலங்கையில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டதற்கு ராஜபக்சாக்கள் தான் முழுக்க மழுக்க காரணக்கர்த்தாக்கள் என்ற பிரச்சாரத்தை எதிர்க்கட்சிகளும் அவர்களுக்குச் சார்பான ஐட்டகங்களும் செய்து வருகின்றன. ஆனால் உண்மை என்ன?

இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடி 1977 இல் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன தலைமையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அடிசி ஏற்பட்ட கையோடேயே அரம்பமாகிவிட்டது. 1970 - 77 காலகட்டத்தில் திருமதி சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைமையில் அடிசியில் இருந்த மக்கள் முன்னணி அரசாங்கம் அழல்படுத்தியிருந்த இறக்குமதி கட்டுப்பாடுக் கொள்கையை ஜே.ஆர். அரசாங்கம் 'திருந்த பொருளாதாரக் கொள்கை' என்ற பெயரில் பதவிக்கு வந்ததும் உடனடியாக நீக்கிவிட்டது. அதன் காரணமாக கண்ட கண்ட பொருட்கள் எல்லாம் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. அவற்றை இறக்குமதி செய்வதற்காக இலங்கை பெரும் தொகை பணத்தை (டெலர்களை) வெளிநாடுகளில் இருந்து கடன் வாங்கியது. அந்தக் கடன் வாங்கும் கொள்கையை தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்களும் மேற்கொண்டன.

சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்க அரசாங்கத்தின் இறக்குமதி கட்டுப்பாடுக் கொள்கை காரணமாக உள்ளுர் விவசாயம் செழிப்படைந்தது. அதனால் விவசாயிகள் அதிக வருமானம் ஈட்டினர். குறிப்பாக வெங்காயம், மிளகாய், உருளைக்கிழங்கு, கரட், பீட்ருட்

தூார்ஸ்சி 14ம் பக்கம் பார்க்க...

உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு மிக அவசியம்

இலங்கையின் தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடியை ஆர்ப்பாட்டங்களால் தீர்க்க முடியாது. அதுபோலவே தற்போதைய அரசாங்கம் ராஜனாமா செய்வது, அமைச்சரவையை பல தடவை மாற்றுவது மற்றும் புதிய தேர்தல் என்பவற்றில் ஒன்றேனும் தீர்வுமாகாது. நாட்டுக்கு தற்போது தேவைப்படுவது ஒரு ஸ்திரமான அரசாங்கம். அதாவது நாட்டினை வழி நடத்த பலமான அரசியல் சக்தி இருந்தால் மாத்திரமே, நாட்டின் மோசமான பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள முடியும். எனினும் மே 9° திகதி மக்ஞத் ராஜபக்ஷ தனது பிரதமர் பதவியைத் துறந்தார்.

அமைச்சரவை இரண்டாவது தடைவையாகக் கலைக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெருமனக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால் கொழும்பு அலரிமாளிகையின் முன்னால் தீரண்டிருந்த மற்றும் காலிமுகத்திலில் முகாமிட்டிருந்த Gota go home அரசு எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் தாக்கப்பட்டனர். இத்தாக்குதலுக்குக்கு உடனடியாகவே பதிலாடி கொடுக்கும் வகையில், கொழும்பிலும் அதன் சற்றுப்புறங்களிலும் தாக்குதல்காரர்களை வழிமரித்து தாக்கியும் மற்றும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் அரசதுப்பினருக்கு எதிராகவும் பாரிய வன்முறைச் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவையனைத்தும் எதேச்சையாக நிகழவில்லை. நீண்டகாலமாக மிகவும் நேர்த்தியாகக் திட்டமிட்டு அரங்கேற்பட்டுள்ள என்பது தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அதாவது அரசு தரப்பினரின் தாக்குதலை எதிர்பார்த்திருந்து, எதிர்த்தாக்குதல்கள் நேர்த்தியாக நடாத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த வன்முறைச் சம்பவங்கள் தொடர்பாக நாடு தழுவி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் உட்பட 2000 பேருக்கு மேற்பட்டவர்கள் கைதாக்கியுள்ளனரென இலங்கைப் பொலிஸார் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்வாறு கைதானவர்களின் விபரங்களினுடைாக வன்முறைச் சம்பவங்களின் பின்னால் செயற்பட்டவர்கள் தொடர்பான விபரங்களும் முழுமையாகத் தெரியவந்துள்ளது.

வன்முறைச் சம்பவங்களில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் உட்பட 9 பேர் உயிரிழந்ததோடு, 600 இற்கு மேற்பட்டவர்கள் காயமடைந்துமள்ளனர். அத்துடன், பொதுச்சொத்துகள், வீடுகள் மற்றும் வாகனங்கள் மீதான 100 இற்கு மேற்பட்ட தீவைப்புச் சம்பவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த வன்முறைச் சம்பவங்கள் காரணமாக நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் மிக மோசமான பாதிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. நாட்டில் ஊரடங்கு பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதனால் இலங்கையில் மீண்டுமொரு உள்நாட்டு யுத்தமொன்று தோன்றிவிடுமோ என்ற பரவலான அச்சம் பலரிடையே துளிர்த்திருப்பதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

மே 12° திகதி ஐ.தே.கட்சியைச் சேர்ந்த ரணில் விக்கிரமசிங்க புதிய பிரதமராகப் பதவியேற்றுள்ளபோதிலும் நிலைமைகளில் மாற்றமெடுவும் ஏற்படவில்லை. குற்றப் புலனாய்வுப்பிரிவினர் முன்னாள் பிரதமர் மகிந்த ராஜபக்ஜெவிலிருந்து காலிமுகத்திடல் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் வரை பலரிடம் விசாரணைகளை முன்னெடுத்து வருகிறார்கள். இந்த விசாரணைகள் மூலம் அனைத்துக் குற்றவாளிகளும் கைதுசெய்யப்பட்டு தண்டனைகள் வழங்கப்படுமென உறுதியாகக் கூறிவிட முடியாது. இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து இடம்பெற்ற இனவன்செயல்கள்,

ஜேவி.பி மற்றும் தமிழ் குழுக்களின் ஆயுத வன்முறைகள் மற்றும் அரசு படைகளின் அத்துறீல்கள் தொடர்பாக இலங்கையில் பல விசாரணைகள் நடைபெற்றன. எனினும், அவை சுழுகமான தீர்வைப்பெற்றுத் தரவில்லை.

1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கையில் ஆட்சியிலிருந்த அரசாங்கங்களின் கீழ், ஏற்றுமதி, சுற்றுலாத்துறை மற்றும் வங்கிகள் மூலம் கிடைத்த வருமானத்தை விட, இறக்குமதிகளுக்காக ஏற்பட்ட செலவீனங்கள் அதிகமாக இருந்ததே இன்றைய பொருளாதாரம் பலவீனமடைந்து இருப்பதற்கான காரணம் ஆகும். இந்த இடைவெளியைப் பூர்த்தி செய்ய, நாங்கள் கடன் வாங்க வேண்ட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம். இதன் விளைவாக திருப்பிச் செலுத்த முடியாத கடனில் சிக்கிக்கொண்டோம். இக்கடன் தற்போது சுமார் 51 பில்லியன் அமெரிக்க டொலராக உள்ளது.

வெளிநாட்டுக் கடன்கள் அதிகரித்து, வெளிநாட்டு நிதி முதலீடுகள் வற்றிப் போகும் நிலையில், தமது அந்தியச் செலாவணி தேவையை சமாளிக்க, இலங்கை போன்ற வளரும் நாடுகள் IMF கடன்களை வாங்குகின்றன. IMF இன் நிபந்தனைகள், மூன்றாம் உலக நாடுகளின் வளங்களை சுரண்டுவதற்கும், பொருளாதாரத்தை உலக முதலாளிகளிடம் கையளிப்பதற்கும், அரசு வேலை வாய்ப்புகளைக் குறைப்பதற்கும், அரசின் அதிகாரத்தை மட்டுப்படுத்துவதற்குமே இட்டுச் செல்கின்றன. அத்துடன் கடன் சமையிலிருந்து மீன்வதற்கு, மென்மேலும் கடன் வாங்குதல் என்பதும் தீர்வாகாது.

ஜனாதிபதி கோட்டாபய ராஜபக்ஷவை இராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று கோரும் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களுக்கு இலங்கை நெருக்கடியின் உலகளாவிய இயக்கவியல் பற்றியதான் அறிவு இல்லையென்பது தெரிகிறது. சிலவேளை ஆர்ப்பாட்டத்தை வழிநடத்தும் உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு சக்திகள் அதனை அப்படியே வைத்திருக்கவும் விரும்பலாம். ஒரு மாற்றுத் தலைமையையோ அல்லது எதிர்காலத்திற்கான சாத்தியமான திட்டங்களினையோ ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களினால் முன்வைக்க முடியவில்லை. இதனால் நாடு மிகவும் குழப்பம் நிறைந்து கொந்தளிப்பான அரசியல் முட்டுக்கட்டடையில் சிக்கியுள்ளது போல் தோற்றமளிக்கின்றது. பொருளாதாரச் சுரண்டல் மற்றும் பூகோன அரசியல் கட்டுப்பாட்டை விரிவுபடுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை பொருளாதார நெருக்கடிகள் வெளி சக்திகளுக்கு வழங்குகின்றன என்பதை ஆர்ப்பாட்டத்தை ஆதரிப்பவர்களும் உணரவில்லை.

இலங்கை தனது கடந்த 40 வருட கால அனுபவத்திலிருந்து புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையொன்னை வகுக்க வேண்டும். அக்கொள்கையானது, எப்படி அந்தியச் செலாவனியை அதிகாவில் ஈட்டுவது என்பதோடல்லாமல், இறக்குமதி பதிலீடுகளை உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்வது பற்றியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இலங்கை, பிரதானமாக ஒரு விவசாய நாடாக இருப்பதால், விவசாயத்தின் அபிவிருத்திக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். இலங்கைக்கு கிடைக்கும் அந்தியச் செலாவனியில் அரைவாசி உணவு இறக்குமதிக்கு செலவிடப்படுகின்றது எனவே உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து, உணவுப் பொருட்களுக்காக நாங்கள் இறக்குமதியில் சர்ந்திருப்பதை முடிந்தளவில் குறைக்க வேண்டும்.

தொடர்பு மின்னஞ்சல் முகவரி: sunvaanavil@gmail.com

'வானவில்' இதழுக்கு ஆக்கங்களை அனுப்ப விரும்புவதர்களும், இதழ்களைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவதர்களும் மற்றும் அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும் மேலுள்ள மின்னஞ்சல் முகவரியடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

இணையத்தளம்: <http://manikkural.wordpress.com/> இந்த இணையத்தளத்தில் இதுவரையில் வெளிவந்த அனைத்து வானவில் இதழ்களையும் வாசிக்கலாம்.

வானவில்

இலங்கை நெருக்கடி வெளிப்படுத்தும் பாடம்

இலங்கை பொருளாதார நெருக்கடி பற்றிய தகவல்களும் உண்மைகளும் இப்போது நிறைய எழுதப்பட்டு வருகின்றன. அந்நாடில் அதிகரித்து வந்துள்ள வெளிநாட்டுக் கடன், மதிப்பு கூட்டு வரி சலுகைகளால் உருவான நிதி பற்றாக்குறை, உள்ளாட்டுச் செலவுகளுக்காக வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட கடன்கள், பண மதிப்பில் ஏற்பட்ட சரிவு ஆகியவற்றோடு பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகை பாதிப்பால் வெளிநாட்டு வருவாய் குறைந்தது.

இலங்கை பண மதிப்பு வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து வெளிநாட்டு வாழ் இலங்கை மக்கள் அதிகாரப்பூர்வமான முறையில் இலங்கைக்கு பணத்தை அனுப்பாமல் மறைமுகமாக அனுப்பியதால் அந்திய செலாவணி கைமிருப்பு பற்றாக்குறை நிலையை எட்டியது. இதை சரி செய்வதற்காக இரசாயன உரங்களை இறக்குமதி செய்வதை கட்டுப்படுத்த எடுத்த நடவடிக்கை விவசாயத்தில், உணவு உற்பத்தியை கடுமையாக பாதித்தது. இவை உட்பட தொடர் பிரச்சனைகளால் தற்போது இலங்கை கடும் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியுள்ளது.

பேராசிரியர் பிரபாத் பட்நாயக் (Prabhat Patnaik)

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் ஒரு 'மக்கள் நல அரசு' (welfare state) கோட்பாட்டின்கீழ் செயல்பட்ட இலங்கை ஒரு நோயாளி நாடாக சரிவை சந்தித்ததற்கு யார் பொறுப்பு? இக் கேள்விக்கு ராஜபக்சே அரசு தான் இதற்குப் பொறுப்பீர்க் கேள்வியும் என்று ஒவ்வொருவரும் ஒப்புக் கொள்கிற அதேவேளையில் குறிப்பாக அரசின் குற்றங்கள் எங்கே நிகழ்ந்தன என்பதில் பல கருத்து முரண்பாடுகள் உள்ளன.

அமெரிக்க நிறுவனங்களும் புதிய பனிப்போர் நாடுகளும் சீனாவுடன் மேற்கொண்ட பொருளாதார உறவுகளுமே நெருக்கடிக்கு காரணம் என்று இலங்கை அரசு மீது பலரும் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் (இது போன்றவற்றை இனி வரும் நாட்களில் அதிகமாக கேட்கலாம்). மற்றவர்கள் இலங்கையின் வெளிநாட்டு கடன் அதிகரித்து கொண்டு வரும்போது அரசாங்கம் தூங்கி விட்டது என்கிறார்கள். சில இந்திய விமர்சகர்கள் இலங்கையைப் போலவே இந்தியாவின்

சில மாநில அரசுகளும் சரிவை நோக்கிச் செல்கின்றன அது போன்ற நெருக்கடி வருவதற்கு முன்பு சரி செய்ய வேண்டும் என்கிறார்கள். இந்த விபங்களைத் தருகிற அனைவருமே இலங்கையின் நெருக்கடிக்கு நவீன தாராளமயக் (neo-liberalism) கொள்கைகள் எந்த அளவுக்கு காரணம் என்பதைச் சொல்லாமல் தவிர்க்கிறார்கள்.

நவீன தாராளமயத்தின் பங்கு

இதைச் சொல்வதன் மூலம் நவீன தாராளமயத்தின் மந்திரத்தை திரும்பச் சொல்வதல்ல. நவதாராளமயத்தில் 'நல்ல காலங்களில்' கூட தொழிலாளர்களின் துண்ப துயரங்கள் தீவிரமடைந்தன. நவீன தாராளமய உற்பத்தி முறை சிறு பொருளாதார நாடுகளை பாதித்தன. அவர்களுடைய நல்ல நிலைமை அனைத்தும் ஒரு நோடிப் பொழுதில் தலைக்கொமாக மாறிவிடும். நவீன தாராளமயத்தில் கட்டவிழித்து விடப்பட்ட தற்செலான நெருக்கடி என்றே நான் அதை சொல்வேன். இது நவீன தாராளமயத்தின் இயல்பான ஒன்று. இது உலக பொருளாதாரத்தையோ அல்லது அதன் பெரும்பகுதியையோ பாதிக்காது. சிற்சில நோங்களில் அதில் சிக்கிக் கொள்ளும் குறிப்பிட்ட நாடுகளை மட்டுமே பாதிக்கிறது. இந்த அர்த்தத்தில் கிரீஸ் நெருக்கடியும் ஒரு தற்செலான நெருக்கடியே. கிரீஸ் நாடு பெரும் வெளிநாட்டுக் கடனில் மூழ்கிக் கொண்டிருந்தபோது கடன் பிரச்சனை உடனடியாக முன்னுக்கு வரவில்லை. கடன் பிரச்சனை முன்னுக்கு வந்தபோது ஏற்கனவே அந்த நாடு திவாலான நிலைக்கு தள்ளப்பட்டு, கடன்களை தள்ளுபடி செய்யமுடியாத பொருளாதார நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டு

இருந்து. இவை அனைத்தும் விபத்து போல நடந்ததல்ல. இவை நவதாராளமய கொள்கைகளோடு பிணைக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். ஏனெனில் கடன் வாங்குவதற்கு முன்பாக எவ்வளவு அதிகப்படியான கடன் தொகை வாங்கப்பட்டுள்ளது என்பதை திடீர் நெருக்கடிக்கு முன்பாக தெரிந்து கொள்ள வழியில்லாத நிலையில் இது எழுகிறது.

நெருக்கடி வருவதை முன்னரே அறிந்து கொண்டோம் என்று பல தளங்களில் இருந்து சிலர் வாதிடலாம். ஆனால் தேர்தல் ஜனநாயகத்தில் ஓர் அரசாங்கம் – ஏன், ஒரு பிற்போக்கு அரசாங்கம் கூட சிற்சில வரையறைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் செயல்பட முடியும். அதனால் அதனுடைய செலவுத் திட்டங்களை திரும்பப் பெறவோ அல்லது சேம நலத்திட்ட செலவுகளைக் குறைக்கவோ (அது வரையறைக்கப்பட்ட தொகையாக இருந்த போதும்) ஒய்வுதியர்களின் பெண்சன்களை வெட்டவோ அல்லது பள்ளி கல்லூரிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை, மருத்துவமனைகளில் பணியாற்றும் மருத்துவர்களின் சம்பளத்தை வெட்டவோ முடியாது. மாறாக, அந்திய செலாவணி கைமிருப்பில் ஏற்படும் தற்காலிக பிரச்சனைகள் என்ன விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை பொருளாதார அனுபவத்திலிருந்து ஒரு அரசு உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அதாவது, அந்தியக் கடன்கள் மூலம் ஏற்படும் பிரச்சனைகளை வெகு சுலபமாக கையாள முடியும் ஏனெனில் அதனால் உருவாகும் நெருக்கடியை சந்திக்க முடியும். அதற்கு மாறாக பொதுச் செலவுகளை வெட்டுவதன் மூலம் மக்களுக்கு துயரங்களை

உருவாக்கும் மேலும் நெருக்கடியை நோக்கித் தள்ளும். இப்படிச் சொல்வதன் மூலமாக ராஜபக்சே அரசை அவதாராயுகளிலிருந்து விடுவிப்பது என்பதல்ல. மறைமுக வரியை வெட்டுவதால் நிதிப் பற்றாக்குறை அதிகரித்தது. ஆனால் அதை நேர்முக வரியை உயர்த்துவதன் மூலமாக சரிசெய்வது (பின்னர் செல்வ வரி உயர்த்தப்பட்டாலும் அதுவும் மிகக் குறைவானதே) இல்லையென்பதால் நெருக்கடி மற்றுவது தெளிவாகிறது. இலங்கை அரசின் தவறுகளை புறந்தளிவிட முடியாது என்ற போதிலும், இலங்கை மக்களை நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கி அவர்கள் வீதிக்கு தள்ளப்பட்டுள்ள நிலைமைக்கு நவ தாராளமயத்தின் அடிப்படையான விதிகளே காரணம் என்பதைப் புறக்கணித்துவிட்டு மிக கலபமாக கடந்து செல்லக்கூடாது. **மக்கள் நல அரசு (எதிர்) தாராளமயம்** இலங்கையின் தற்போதைய நெருக்கடியிலிருந்து இரண்டு தெளிவான பாடங்களை கற்றுகொள்ள வேண்டும். முதலவாது ஒரு பொது நல அரசானது நவதாராளமயத்துடன் போட்டியிட முடியாது என்பதாகும். இலங்கையானது மற்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளைப் போலவே ஒரு பொதுநல அரசாக கடந்த காலத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டது. நவதாராளமயமற்ற ஆட்சியின் போது சில பொதுநல் அரசுகள் திடீரென அந்தியச் செலாவணி வருவாயில் சரிவை சந்திக்கும் அப்போதெல்லாம் அந்தியக் கடன்களை சார்ந்து நிற்காமல் சில அத்தியாவசியமற்ற இறக்குமதிகளை வெட்டிக் குறைத்து சரி செய்து கொண்டன. ஆனால் நவதாராளமயத்தின் கீழ் அரசுகள் செலவுகளை வெட்ட வேண்டும் அதன் விளைவாக அரசின் நல நடவடிக்கைகள் குறையும். இதுபோது பொருள்களை வெட்ட வேண்டும். அதை நேர்முக வரியை உயர்த்துவதன் மூலம் அந்திய மூல தன்த்தை கவரமுடியும் மேலும் உள்ளாட்டு முதலீடும் ஊக்கமடையும் இதன் மூலம் மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி விகிதம் அதிகரிக்கும் அது அரசுகளின் பொதுநல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு மிக எளிதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறார்கள். இந்த விவாதத்தில் இரு வெளிப்படையான தவறுகள் உள்ளன. முதலவாது பணக்காரர்களுக்கு ஏற்றவாறு வரியினை விதிக்காமல் உள்ளாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி விகிதம் உயர்வதன் மூலமாக மட்டும் பொதுநல் அரசை உருவாக்க முடியாது. மேலும் முதலீட்டாளர்களுக்கான தூழலை பாதுகாப்பதன் பெயரால் பணக்காரர்கள் மீது வரியை ஒருபோதும் உயர்த்த முடியாது. இது நலத்திட்டங்களுக்கான விரிவான செலவுகளை முறியடித்துவிடும். இரண்டாவதாக சற்று முன் விவாதித்தது போலவே, நவதாராளமய நாட்களுக்கு முன்பாக துவக்கப்பட்ட நலத்திட்டங்கள் நவ தாராளமய காலத்திலும் தொடருமானால் நவ தாராளமயத்திற்கும் பொதுநல் அரசின் வாழ்வாதாரத்திற்கும் இடையே எந்த முரண்பாடும் இல்லை என்றே தோன்றுகிறது. ஆனால் ஒரு சிறு பொருளாதார அதிர்ச்சி ஏற்படுமானால் இதில் ஏதேனும் ஒன்றை உடனடியாக செயலிழக்கச் செய்து விடும். **'மற்று' இல்லை என்றால் தப்பிக்க முடியாது** நவதாராளமயத்தின் கீழ் ஏதாவது ஒருவகையில் தற்செயலான நெருக்கடிக்கு ஒவ்வொரு நாடும் பாதிக்கப்படுகிறது என்பது தான் இலங்கையின் அனுபவத்திலிருந்து கற்க வேண்டிய பாடம். நவதாராளமயத்தின் பிடியில் உள்ள ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தற்போது இலங்கையில் நடந்து வரும் நிகழ்ச்சிப்போக்குகள் நிச்சயம் நடக்கும். நவதாராளமய ஆட்சிக்குள் பொது செலவீனங்களை வெட்டுவது மற்றும் பொதுநல் அரசு நடவடிக்கைகளை குறைப்பதன் மூலமாக	நலத்திட்ட நடவடிக்கைகள் தொடருவது நிச்சயமாக சாத்தியமற்றதாகி விடும். பல பொருளாதாரவாதிகளின் வாதத்திற்கு எதிரானதாக இது இருக்கும். அவர்களைப் பொறுத்தளவில், நவதாராளமயத்தின் கீழ் முதலீட்டாளர்களுக்கான நடபான தூழலை உருவாக்குவதன் மூலம் அந்திய மூல தன்த்தை கவரமுடியும் மேலும் உள்ளாட்டு முதலீடும் ஊக்கமடையும் இதன் மூலம் மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி விகிதம் அதிகரிக்கும் அது அரசுகளின் பொதுநல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு மிக எளிதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறார்கள். இந்த விவாதத்தில் இரு வெளிப்படையான தவறுகள் உள்ளன. முதலவாது பணக்காரர்களுக்கு ஏற்றவாறு வரியினை விதிக்காமல் உள்ளாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி விகிதம் உயர்வதன் மூலமாக மட்டும் பொதுநல் அரசை உருவாக்க முடியாது. மேலும் முதலீட்டாளர்களுக்கான தூழலை பாதுகாப்பதன் பெயரால் பணக்காரர்கள் மீது வரியை ஒருபோதும் உயர்த்த முடியாது. இது நலத்திட்டங்களுக்கான விரிவான செலவுகளை முறியடித்துவிடும். இரண்டாவதாக சற்று முன் விவாதித்தது போலவே, நவதாராளமய நாட்களுக்கு முன்பாக துவக்கப்பட்ட நலத்திட்டங்கள் நவ தாராளமய காலத்திலும் தொடருமானால் நவ தாராளமயத்திற்கும் பொதுநல் அரசின் வாழ்வாதாரத்திற்கும் இடையே எந்த முரண்பாடும் இல்லை என்றே தோன்றுகிறது. ஆனால் ஒரு சிறு பொருளாதார அதிர்ச்சி ஏற்படுமானால் இதில் ஏதேனும் ஒன்றை உடனடியாக செயலிழக்கச் செய்து விடும். **'மற்று' இல்லை என்றால் தப்பிக்க முடியாது** நவதாராளமயத்தின் கீழ் ஏதாவது ஒருவகையில் தற்செயலான நெருக்கடிக்கு ஒவ்வொரு நாடும் பாதிக்கப்படுகிறது என்பது தான் இலங்கையின் அனுபவத்திலிருந்து கற்க வேண்டிய பாடம். நவதாராளமயத்தின் பிடியில் உள்ள ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தற்போது இலங்கையில் நடந்து வரும் நிகழ்ச்சிப்போக்குகள் நிச்சயம் நடக்கும். நவதாராளமய ஆட்சிக்குள் பொது செலவீனங்களை வெட்டுவது மற்றும் பொதுநல் அரசு நடவடிக்கைகளை குறைப்பதன் மூலமாக	நெருக்கடியிலிருந்து வெளியேறுவது என்ற வழியில் மட்டுமல்ல நவதாராளமயத்திலிருந்து மாநில அரசுகளும் கூட ஒட்டுமொத்தமாக வெளியேற வேண்டும் என பெரும்பாலான இந்திய விமர்சகர்கள் கோருகிறார்கள். உண்மையில் நவ தாராளமயத்திற்கு மாற்று இல்லாத நிலையில் அது அவ்வளவு எளிதாக இருக்காது. நவ தாராளமயத்தின் பிடியில் அந்த நாட்டை கொண்டு சென்றதாக இலங்கை அரசாங்கத்தை குற்றம் சாட்டலாம். ஆனால் அதைத் தவிர அரசாங்கத்திற்கு வேறு வழியில்லை. சர்வதேச நிதி மூலதனம் நாடுகளை நவ தாராளமயத்தினை கட்டாயமாக ஏற்க செய்கிறது. (இக்கட்டுரை Peoples Democracy இல் வெளிவந்தது) **தமிழில் : எஸ்.ஏ.மாணிக்கம்** வெள்வாரு 33 மணி நேரத்திற்கும் 10 இலட்சம் பேர் வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழ் தள்ளப்படும் அவலம் உலக அளவில் கொரோனா பெருந்தொற்றை தொடர்ந்து ஓவ்வொரு 33 மணிநேரத்திற்கும் 10 இலட்சம் பேர் வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழ் தள்ளப்படும் அவலம் நீலவுவதாக அதிர்ச்சி தரும் ஆய்வு தகவல் வெளியாகி உள்ளது. உலக பியாருளாதார மன்றத்தின் வலியிலிருந்து இலாபம் என்ற தலைப்பில் ஒக்ஸ்பாம் இண்டர்நேஷனல் அமைப்பு ஆய்வறிக்கையை டாவோஸ் நகரில் நடந்த கூட்டத்தில் வெளியிட்டது. அதில் கொரோனா பெருந்தொற்று காரணமாக அத்தியாவசிய பொருட்களின் விலை 10 ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவிற்கு வேகமாக அதிகரித்ததன் விளைவாக உணவு, ஏரிப்பாருள் துறை ஓவ்வொரு 2 நாட்களிலும் 1 பில்லியன் அமெரிக்க டெலரை ஈட்டியது. கொரோனா பெரிட்டரை பயன்படுத்தி பெரும் பணக்காரர்கள் கொண்டாடி வரும் வேளையில் அத்தியாவசிய பொருட்களின் விலையேற்றம் பல இலட்சம் மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு போராடி வருகின்றனர். கொரோனா காலங்களில் மட்டும் உலகளவில் 573 பேர் 100 கோடி தொடர்ச்சி ம் பக்கம் பாங்க...

சிக்காகோ வீதிகளில் சிந்திய இரத்தம்...

இருபத்தியோரம் நூற்றாண்டின் முதல் கால் பகுதியின் இறுதி சமயத்தில் - நவீன தாராளமய உலகமய யுகத்தில் உழைப்பாளி மக்களின் பணினிலை, வாழ்நிலை, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நிலை குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியாக இல்லை எனும் போது, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி கால்பகுதி காலக்கட்டத்தில் எத்தகைய மோசமான நிலையில் இருந்திருக்கும் என்பதை நினைத்தால் இளகிய மனதுடையவர்களின் இதய ஓட்டமே நின்றலிரும். பன்னாட்டு கார்ப்பரேட் பெருநிறுவனங்களின் உலகாளவிய சுரண்டல், மூலதனக் குவியல் தொழிலாளர்க் என் சாறைப் பிழிந்து சக்கையாக்கிடவும் பெருமதலாளிகளின் லாபத்தையும் உபரியையும் மென்மேலும் அதிகமாக்கவும், ஏற்கெனவே இருந்த தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை எல்லாம் சிதைத்துச் சீரழித்து சின்னா பின்னமாக்கி வைத்திருக்கும் நிலை உழைப்பாளி மக்களை உருக்குலையச் செய்திட முயல்கிறது. அதிலும் அதற்கெதிரான பேராட்டங்களை முன்னிடுக்கவும் முயற்சிக்கவும் வெற்றிபெறவும் தொழிலாளி வர்க்கம் தொடர்ந்து சமர்க்களத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது தீரமுடன்.

முதலாம் உலகப்போருக்கு முந்தைய முப்பது அண்டுகளில் தொழிலாளி வர்க்கம் தனது பணி நிலைமை, வாழ்நிலைமை மேம்பாட்டுக்காக குரல் கொடுத்து ஒன்றியப்பட்டுப் போராட்டும் சூழல் ஏற்பட்டது. அதாவது பத்திரிகங்கள் நூற்றாண்டின் நான்காம் காலப்பகுதியில் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. நிலப்பிரபுத்துவக் காலத்தைப் போல சூரியன் உதிக்கும் முன்னே வேலைக்குப் புறப்படுவதும் சூரியன் அஸ்தமித்த பின்னேயும் கூட நேரம் கழித்து வீட்டுக்குத் திரும்புவதுமான நிலைமையே தொழிலாளர்களுக்கு கதியாக இருந்தது. தொழிற்புரட்சி ஏற்பட்டு நிதி மூலதனம் சுரண்டலை அதிகப்படுத்தி செல்வத்தைக் குவிப்பத்தோயே குறியாக இருந்தது. அண்கள் மட்டுமின்றி பெண்களும் குழந்தைகளும் கூட கச்கிப் பிழியப்பட்டார்கள்.

10 மணி, 12 மணி, 14 மணி நேரம் கூட வேலை வரங்கப்பட்டனர்.

MAY DAY INTERNATIONAL WORKERS DAY

உண்ணவும் உறங்கவும் அவர்களுக்கு நேரமின்றியும் இடமின்றியும் தொழுவத்தில் துயரப்படும் விலங்குகள் போல் துண்பப்பட்டார்கள். பொழுது போக்குவரத்துக்கோ, மருத்துவம் செய்து கொள்வதற்கோ கூட அனுமதிக்கப்படாத நிலை. கர்ப்பினிப் பெண்கள் தொழிற்சாலைகளிலேயே பிரசவம் அகிடும் கொடும் பாதகமான சூழ்நிலைதான் அவர்களுக்கு வாய்த்தது. உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டிருந்தவர்களிடம் உழைப்பைச் சுரண்டிக் கொழுத்த ராக்கள் முதலாளிகள். இங்கிலாந்தின் புதிய காலனியான அமெரிக்காவில் அடிமை வியாபாரமும் நடந்ததால் அவர்களை விலைக்கு வாங்கியவர்கள், இன்றைய கேம்ப் கூலிகள் போல் வேலை வாங்கப்பட்டார்கள். பின்னர் அமெரிக்காவின் தென்பகுதியில் அடிமைகள் ஓழிப்புச் சட்டம் நிறைவேரினாலும் கூட தொழிலாளர்கள் நிலைமையில் பெரிதாக மாற்றம் ஏதும் ஏற்படவில்லை. அனாலும் அங்காங்கே மாற்றத்துக்கான வெளிச்சக் கீற்றுகள் தென்படவே செய்தன. இந்த காலக்கட்டத்தில்தான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்புத் தில் 1848இல் மார்க்ஸ் - ஏங்கிலஸ் கம்யூனிஸ்ட்

அரிக்கையை வெளியிட்டார்கள். வேலை நேரத்தை குறைக்க வேண்டும் என்பதுள்ளிட்ட கோரிக்கைகள் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் எழலாயின. அதையடுத்து அங்காங்கே உலகின் பல பகுதிகளிலும் குறிப்பாக முதலாளித்துவ வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்துக்குப்பட்ட அங்கிரேலியா முதல் அமெரிக்கா வரை எட்டுமுனி நேர வேலை உள்ளிட்ட கோரிக்கைகளுக்காக சிறிதும் பெரிதுமாக போராட்டங்கள் நடக்கத் தவண்கின.

ப.முருகன்

1846ஆம் அண்டில் அமெரிக்காவில் வேலை நிறுத்தமும் போராட்டமும் நடந்தன என்றால் அதற்கு முன்னதாக 1842இல் இந்தியாவில் நடந்தது. 1856இல் ஹவரா ரயில்நிலையத் தொழிலாளர்கள் 1200 பேர் 8 மணி நேர வேலைக்காக வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். அதற்கும் முன்பு 1856இல் ஏப்ரல் 1 அன்று அங்கிரேலியாவில் நடந்த தொழிலாளர் போராட்டம் தான் உலகின் முதல் போராட்டம் என்று ரோசா லக்சம்பர்க் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்பது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் கூடும். முதலாளித்துவத்துக்கு அதைவான அரசின் அடக்குமுறையை எதிர்த்த

சேதனப் பயிர்ச்செய்கை மூலம் அனைவருக்கும் நஞ்சற்ற உணவு

கலாந்தி சி.ஜே.அரசகேசரி

சேதனப்பயிர்ச்செய்கை சமகாலத்தின் அத்தியாவசியத் தேவையாகியுள்ளது. பயனுள்ள தரவுகளைப் பயன்படுத்தி வீட்டுத் தோட்டங்களையோ அல்லது ஒருங்கிணைந்த பண்ணைமுறைகளையோ மேற்கொள்ள விவசாயிகள் முன்வரவேண்டும். கணிசமான விளைச்சிலின் குறைவு உற்பத்திப்பொருளின் விலை உயர்வு என்பன எதிர்பார்க்கப்பட்டுள்ள சவாலாக இருப்பினும், வளங்கள் உள்ள எமது நாட்டிலும் தற்போது உலகில் 187 நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் இம்முறையைப்பயன்படுத்தி நாமும் முனைப்புடன் செயற்பட்டு எம்மவர்க்கு தேவையான நஞ்சற்ற உணவு உற்பத்திகளை செய்து வழங்கும் பொறுப்பு சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையுமே சார்ந்தது முனைப்புடன் செயற்படுவோம் முற்றியில் வெற்றிபெறுவோம் என்கிறார் பிராந்திய விவசாய ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தி நிலையத்தின் மேலதிகப்பணிப்பாளர் (ஆராய்ச்சி) விவசாய விஞ்ஞானி கலாந்தி சி.ஜே.அரசகேசரி

கேள்வி: சேதன விவசாயம் பற்றி குறிப்பிடுங்கள்?

பதில்: சேதனவிவசாயம் என்பது உயிரியல் தொகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மனிதன் விலங்குகள் தாவரங்கள் நுண்ணங்கிகள் மற்றும் பறவை இனங்கள் என்பன ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப்பிணைந்து வாழும்.

தூமல் தொகுதியொன்றில் உணவு உற்பத்தி என்பது நிலைபேறாக அமையவேண்டும். அத்துடன் போதுமானதாகவும் நஞ்சுட்டமற்றதாகவும் ஆரோக்கியமுள்ள உணவாகவும் இவ் உணவு உற்பத்தி அமைதல் கட்டாயமானதாகும். பண்ணடையகாலத்தில் இருந்து சமநிலை பேணப்பட்டே வந்திருக்கின்றது. அதிகரித்த உணவுத்தேவையை ஈடுசெய்யும் பொருட்டு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட விஞ்ஞான உலகம் அசேதன பசனாகள் கிருமிநாசினிகள் போன்றவற்றை அறிமுகமாக்கியது. அத்துடன் அதிகரித்த சனத்தொகையின் தேவைகளை நிவர்த்திசெய்யும் பொருட்டு பசுமைப்புரட்சி நடந்தேறியது. இதனடிப்படையில் கூடிய விளைவைத்தரும் புதிய இனங்களும் வீரிய வர்க்கங்களும் அறிமுகமாகின. விவசாயிகளின்கும் இவ் அசேதன உரப்பாவனை அதிக இலாபமிட்டியமையால் விவசாயம் வியபாரமாக உருவெடுத்தது. ஆனால் அதிகரித்த உரப்பாவனை மற்றும் நஞ்சள்ள கிருமிகொல்லிகள் துழலை மாசாக்கியதுடன் மனிதக்காதாரத்தை கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது. பரிந்துரைக்கப்பட்ட அளவைவிட அதிகாலிலான உரப்பாவனை மற்றும் வரையறையற்ற பீடைநாசினிப்பாவனை என்பனவே இக்குழப்பத்திற்கு காரணமாயின. உதாரணமாக நீருடன்

கலந்துள்ள அதிகளவு நைதரசன் நீலப்பிள்ளைகள் பிறப்பதை அதிகரிக்கிறது. விஞ்ஞானித்தியாக உறுதிசெய்யப்பாதவிடத்தும் அதிகளவு கணைநாசினி பாவிக்கப்பட்ட இடங்களிலையே சிறுநீரக நோய் அதிகளில் பதியப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு இருக்கையில் விவசாயத்தை உயிருள்ள ஒரு தொகுதியாகக் கருதி தழுவுடன் இசைவானமுறையில் இயற்கையாகக்கிடைக்கும் உள்ளீடுகளை காத்திரகரமான முறைகளில் பயன்படுத்தி விவசாயிகளுக்கும் நூகர்வோருக்கும் பயனளிக்கக்கூடிய உற்பத்திகளை மேற்கொள்வதற்கான ஒன்றினைந்த பயிர்ச்செய்கை முறையே சேதனப்பயிர்ச்செய்கையாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

எம்மவர் தொன்றுதொட்டு இப்பயிர்ச்செய்கையை மேற்கொண்டிருந்தாலும் இங்கிலாந்தில் கேம்பிரிச் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியின்ற சேர் அல்பாட் ஹெஷார்ட் என்பவரே நவீன் சேதன விவசாயத்தின் தந்தை என அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளார். இச்சூழலுடன் இசைவான விவசாயத்தை 1940 ஆம் ஆண்டாவில் நோர்வான் என்பவர் சேதனவிவசாயம் என பெயரிட்டுள்ளார். **கேள்வி:** சேதன விவசாய பயிர்ச்செய்கையின் முக்கியத்துவம் பற்றி சொல்லுங்கள்?

பதில்: சாதாரண விவசாயத்தைப்போன்றே உணவைப் பெற்றுக் கொள்வதுதான் இம்முறையிலும் பிரதான நோக்கமாக அமையும். இம்முயற்சியின் போது எம் சுற்று துழலையும் நாம் வாழும் சுற்றாடலையும் மாசுறாமல் பாதுகாத்தலிலும் மிகமுக்கியமாக்கு வகிக்கின்றது. அத்துடன் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு எம் முடன் இணைந்து செலாற்றவிரும்பும் நாம் இருக்கும் பூமியின் மன்னானது நிலைபேறான வளம் ஒன்றை தக்க வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது சேதனப்பயிர்ச்செய்கையில் மிகமுக்கியமாக கருதப்படுகின்றது. சேதன உரங்களின் பாவனை மன்னின் போசனை வளத்தை மேம்படுத்தும். அத்துடன் மன்னிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய அவசியமான மூலங்களை இலகுவில் அகத்துறிஞர்ச்சக்கூடிய வடிவில் தொடர்ந்தேச்சையாக வழங்கும்.

உலகமயமாக்கலும் இந்தியாவும்: 1991 ஆம் ஆண்டு இந்திய அந்நியச்செலவரணி நெருக்கடி

உலகமயமாக்கல் எனும் புதிய உலகுக்குள் 1991இல் இந்தியா நுழைந்தது. பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து மீள வேண்டிய கட்டாயம் வாங்கிய கடனுக்குத் தங்கத்தை அடமானம் வைக்கும் நிலை என்று தத்தளித்துக்கொண்டிருந்த இந்தியப் பொருளாதாரம், கரும் விமர்சனங்களுக்கு மத்தியில் துணிச்சலுடன் அந்த முடிவை எடுத்தது. இதோ இன்றைக்கு 31 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. கடந்துவந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்க்கும் தருணம் இது!

இந்தியாவின் அந்நியச் செலாவணி இருப்பு, 1990 ஒகஸ்ட் மாதத்திற்குள் 311 கோடி (3.11 மில்லியன்) பெடாலர்களாக குறைந்தது. ஐனவரி 1991 இல், இந்தியாவின் கைமிருப்பு வெறும் 89 கோடி (890 மில்லியன்) பெடாலர் மட்டுமே. அப்போது இந்தியாவின் மக்கள் தொகையும் 891 மில்லியனாக இருந்தது.

1991 பொருளாதார நெருக்கடி: என்ன பின்னனி?

வெளிநாட்டில் வாங்கிய கடனின் ஒரு தவணையைக்கூட இந்தியா செலுத்தத் தவறிவிடுமோ என்ற இக்கட்டான பொருளாதாரச் சூழல் அக்காலகட்டத்தில் உருவாகியிருந்தது. இந்தியாவின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வெளிநாட்டுக் கடன் 26%, உள்நாட்டுக் கடன் 55%. அப்போது இந்தியாவிடம் இருந்த அந்நியச் செலாவணி கைமிருப்பு இரண்டு வார இறக்குமதிக்குக்கூட்டப் போதவில்லை. இச்சூழலில், வெளிநாட்டுக் கடன் தவணையை எவ்வாறு கொடுப்பது? இதுமட்டுமல்லாமல், ஏற்றுமதி - இறக்குமதி இடைவெளி அதிகரித்துக்கொண்டே போனது. அரசின் உள்நாட்டுக் கடன் பெருகியதால் இரண்டு வினாவுகள் ஏற்பட்டன ஒன்று, பண அளிப்பு அதிகரித்து விலைவாசி 15%-தைக் கடந்தது. இரண்டு, வட்டி விகிதம் உயர்ந்து தனியார் முதலீடும் தேய்ந்தது.

இந்தச் சிக்கல் வர என்ன காரணம்?

பொருளாதாரச் சிக்கல் என்பது, நேற்று

பெய்த மழையில் நனைந்து இன்று காய்ச்சல் வருவது போலன்று. பல ஆண்டுகளாக நடந்துவரும் பொருளாதார நிகழ்வுகளைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாதது, சாதுரியமான அரசியல் அரங்கமை இல்லாமல் - சரியான பொருளாதாரக் கொள்கை முடிவுகளை எடுக்காமல் இருந்ததன் ஒட்டுமொத்த வினாவுதான் 1991 பொருளாதாரச் சிக்கல்.

இராம. சின்னவாசன்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்

அப்படியானால், 1950-1990
காலகட்டத்தின் 40 ஆண்டு
பொருளாதாரக் கொள்கைகள்தான் இதற்குக் காரணமா?

இல்லை. பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் நடவடிக்கைகளும் தொடர் நிகழ்வுகளாக இருந்தாலும், 1980-களில் இந்தச் சிக்கலுக்கான விதை அழுமாக ஊன்றி வளர்ந்தது. இந்த 10 ஆண்டுகளில் 8 நிதி அமைச்சர்கள் இருந்துள்ளனர். இதில், கடைசி 5 ஆண்டுகளில் மட்டும் 6 நிதி அமைச்சர்கள் இருந்திருக்கின்றனர். இப்படியான நிலையில், பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் தொடர்ச்சி எப்படி இருந்திருக்கும்?

1980 நிலவரம்தான் இந்தச் சிக்கலின் தொடக்கமா?

1980இல் நாம் இதுபோன்ற ஒரு பொருளாதாரச் சிக்கலைச் சந்தித்தோம். அன்றும் இறக்குமதிக்குப் போதிய அந்நியச் செலாவணி இல்லாமல், அரசின் பட்ஜெட் பற்றாக்குறை

அதிகரித்து, பணவீக்கம் உயர்ந்து, இந்தச் சூழலில் பண்ணாட்டுச் செலாவணி நிதியத்திடம் ஒரு பில்லியன் டிடாலர் வரை கடன் வாங்கினாரம். இதில் பெரும் பகுதி பெட்ரோலியத் துறையில் முதலீடு செய்யப்பட்டது. 1981-82ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட்டின் பற்றாக்குறையும் வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டது. இதற்காக வரி வருவாய் பெருக்கப்பட்டது, பெட்ரோல், உரம், மின்சாரம் விலைகள் உயர்த்தப்பட்டன. ஆனால், அடுத்த ஆண்டே இந்த முயற்சிகள் கைவிடப்பட்டு, மீண்டும் அரசின் பட்ஜெட் பற்றாக்குறை உயர் ஆரம்பித்தது.

1980-களில் அரசின் பட்ஜெட் பற்றாக்குறை அதிகரித்ததற்கு என்ன காரணம்?

1980-கள் முழுவதும் அரசின் பட்ஜெட் பற்றாக்குறை 7% முதல் 10% வரை இருந்தது. ஒருபுறம் அரசின் வரி வருவாய் அதிகரிக்கவே இல்லை. வரி வருவாயும், வரி அல்லது வருவாய்களாக இருக்கும் அரசு நிறுவனங்களின் தீவாய், அரசுக் குறைகளின் வசூல் என எதுவும் உயரவில்லை. அவற்றை உயர்த்த அரசும் முனையவில்லை. அரசின் செலவுகள் பல வகைகளில் உயர்ந்தது - அரசுத் துறை நிறுவனங்களின் முதலீட்டினை உயர்த்தியது, அதிகக் கடனை அதிக வட்டிக்கு வாங்கியதும் அடுத்த ஆண்டுகளில் அரசின் வட்டிச் செலவை உயர்த்தின. அரசு ஊழியர்களின் சம்பளம், ஓய்வுதியச் செலவுகள் உயர்ந்தன.

அந்தியச் செலாவணி சிக்கவுக்கு என்ன காரணம்?

1980-களின் முற்பகுதியில் அரசுத் துறை நிறுவனங்களில் முதலீடுகளை அரசு உயர்த்தியது. அதே நேரத்தில், அரசு நிறுவனங்கள் வெளிநாடுகளில் கடன் வாங்குவும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. முதலீடுகள் உயர்ந்தாலும், அரசு நிறுவனங்களின் லாபம் உயராமல் இருந்ததால், வாங்கிய கடனுக்கான முதலும் வட்டியும் 1980-களின் பிற்பகுதியில் பெருக்கிவாண்டே போனது. இவற்றை அந்தியச் செலாவணி கொண்டுதான் அடைக்க வேண்டும்.

1980-களின் பிற்பகுதியில் இந்தியாவில் அந்திய முதலீடும், இறக்குமதியும் தாராளமாக்கப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து இறக்குமதி உயர்ந்ததுபோல ஏற்றுமதி உயராமல் இருந்ததால் அந்தியச் செலாவணி செலுத்துநிலையில் இடைவெளி அதிகரித்தது.

இந்த 10 ஆண்டுகளில் இந்தியாவுக்கு வந்துகொண்டிருந்த அந்திய நாட்டுக் கொடைகளும் மண்ணில் ஒரு பங்காக்கு குறைந்தன. கச்சா எண்ணெய் விலை தொடர்ந்து உயர்ந்த நிலையில் இருந்தது. வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள் இந்தியாவில் வைத்திருந்த சேமிப்புக் கணக்கு வைப்பு நிதியும் குறைய அடரம்பீத்தது.

இது எப்படிப் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பாதித்தது?

1970-கஞ்சன் ஓப்பிடும்போது 1980-களில் பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகமாக இருந்தது. 1980-வரை இந்தியாவின் ஆண்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சி 3.5% வரைதான் இருந்தது. இதனை ‘இந்து வளர்ச்சி விகிதம்’என்றே பழித்தனர். அதாவது, இந்தியா இதற்கு மேல் வேகமாக வளர முடியாது என்ற எண்ணை அது. இதைப் பொய்யாக்கும் விதத்தில் 1980-களில் 5% பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைந்தோம். ஆனால், இந்த வளர்ச்சி நிலையில்லாதது என்பதை வெகுவேகமாகப் புரிந்துகொண்டோம்.

1991-92இல் இந்தியாவின் ஆண்டு வளர்ச்சி விகிதம் 1.2%தான்.

பணவீக்கம் அதிகரித்தற்கு என்ன காரணம்?

அப்போதுள்ள நடைமுறைப்படி இந்திய அரசு பட்ஜெட் பற்றாகுறையைச் சரிக்கட்ட இரண்டு வழிகளில் கடன்

வாங்கலாம். ஒன்று, மத்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம். மற்றிரான்று, அதனிடம் உள்ள அரசு வங்கிகளிடம். மத்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு அரசு தன் கடன் பத்திரங்களைக் கொடுத்து, மிகக் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் வாங்கலாம். மத்திய ரிசர்வ் வங்கியும் அதற்கு இணையாகப் பண்ததை அச்சிட்டு வழங்கும். இதனால் பணவீக்கம் ஏற்படும். அரசுத் துறை வங்கிகளிடம் மத்திய அரசு கடன் வாங்கும்போது, வங்கியினால் தனியார் குறைக்குக் கடன் கொடுக்கப் பணம் இருக்காது. அல்லது அதிக வட்டிக்குத்தான் கடன் கொடுக்க வேண்டும். இதனால், தனியார் உயர்ந்திச் செலவு உயர்ந்து பணவீக்கம் ஏற்படும். எனவே, அரசு தொடர்ந்து அதிக பட்ஜெட் பற்றாக்குறை வைத்திருந்ததால், பணவீக்கம் கட்டுக்கடங்காமல் போனது.

இதற்கான முன்னெச்சரிக்கை சமிக்கைகள் எதுவும் நமக்குத் தெரியவில்லையா?

1980-களில், மத்திய அரசு ‘தொடர்ந்து பட்ஜெட் பற்றாக் குறையை வைத்திருப்பது தவறு, அதனைச் சரிவசூரிய மத்திய ரிசர்வ் வங்கிடம் கடன் வாங்குவதும் தவறு’ என்று மத்திய ரிசர்வ் வங்கி ஆறுநாற்கள் மன்மோகன் சிங்கும் (1982-85), அர்.என். மல்லேஹாத்ராவும் (1985-90) சுட்டிக்காட்டினர். இது பணவீக்கத்தை அதிகரிக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டி எச்சரித்தனர். இதை யாரும் கேட்கவில்லை. குறிப்பாக அர்.என்.மல்லேஹாத்ரா மத்திய அரசுக்கு 1989 மே மாதம் ஏழைகிய கடிதத்தில், “தீர்க்கமான முடிவுகள் எடுக்கா விடில், அந்தியச் செலாவணி செலுத்துநிலை பற்றாக்குறை விரிவடையும். குறிப்பாக, குறைந்த அந்தியச் செலாவணி கைமிருப்பு இருப்பதால், ஏற்றுமதி – இறக்குமதி இடை வெளியைக் குறைக்க வேண்டும்” என்று எச்சரித்தார்.

உலக வங்கி தனது ஆண்டு அறிக்கைகளில் அவ்வப் போது இந்தியாவின் பொருளாதார நிலை குறித்து கவனம் தெரிவித்தது. குறிப்பாக, கட்டுக்கடங்காமல் போகும் அந்தியச் செலாவணி செலுத்துநிலை பற்றாக்குறை, பட்ஜெட் பற்றாக்குறை அடுக்கியவற்றை அந்த அறிக்கைகள் சுட்டிக்காட்டின. உலக வங்கியிடம் கடன் வாங்கப்போவதில்லை என்று

நினைத்தால் அவர்கள் சொல்வதை நாம் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளவும் இல்லை.

இந்தியா தங்கத்தை அடமானம் வைத்ததாகச் சொல்லப்பட்டதே?

1991 மே 16இல் இந்திய ஸ்டேட் வங்கி 200 மில்லியன் டெலர் மதிப்புள்ள தங்கத்தை சுவிட்சர்லாந்த்தைச் சேர்ந்த ஒரு வங்கியிடம் விற்றது. 1991 ஜூன் 21இல் நாசிம் ராவ் பிரதமராகவும் மன்மோகன் சிங் நிதி அமைச்சராகவும் பதவி ஏற்றனர். ஜூலை 4-18, 1991 அடுக்கிய இரண்டு வாங்களில் நான்கு தவணைகளில் மத்திய ரிசர்வ் வங்கி, இங்கிலாந்து வங்கியிடம் 47 தொன் தங்கத்தை அடமானம் வைத்து 400 மில்லின் டெலர் கடன் வாங்கியது. தங்கத்தை அடமானம் வைக்கும் முடிவு முந்தைய அரசு மே மாதமே எடுத்தாலும் அதனைச் செயல்படுத்த ஜூலை மாதம் அடைய. இதுமட்டுமல்லாமல் பன்னாட்டுச் செலாவணி நிதியத்திடம் 220 மில்லியன் டெலர் அவசரக் காலக் கடன் வாங்கினாம். ஜூலை 24, 1991 மன்மோகன் சிங் தனது முதல் பட்ஜெட் உரையை நாடாஞமன்றத்தில் நிகழ்த்தினார்.

இதுநான் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் ஆரம்பமா?

ஓம். அரசுக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பெட்ரோல், உரம், சர்க்கரை, சமையல் ஏரிவாய் அடுக்கிய பொருட்களின் விலைகள் உயர்த்தப்பட்டன. வெளிநாட்டு இந்தியர்கள் இந்தியாவில் முதலீடு செய்ய ஊக்கப்படுத்தப்பட்டனர். கறுப்புப் பணத்தையும் சொத்தையும் மீண்டும் கணக்கில் கொண்டுவந்து வரி செலுத்த ஒரு முறை வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. வட்டி வருமானம், கமிஷன் வருமானம் வழங்கும் போது வருமான வரிப் பிடித்தம் செய்ய வழி செய்யப்பட்டது. ஏற்றுமதி ஊக்கப்படுத்தப்பட்டது. வெளிநாட்டு முதலீடுகள் இந்தியா கவர புதிய திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. ஏற்றுமதி தொழிலில் உள்ள நிறுவனங்கள் இறக்குமதி செய்ய வழிமுறைகள் என்றாக்கப்பட்டன. இந்திய ரூபாயின் அந்தியச் செலாவணி மாற்று விகிதம் ஜூலை 1 அன்று 9% மீண்டும் ஜூலை 3 அன்று 11% குறைக்கப்பட்டது. இதனால் இறக்குமதி குறைந்து, ஏற்றுமதி அதிகரிக்கும்

“நெட்டோவும் வேண்டாம்! அனுகுண்டும் வேண்டாம்!!”

- இங்கிலாந்து இளம் கம்யூனிஸ்டுகள் போர்க்குரல்

இங்கிலாந்தில் உள்ள ஒரு குடிடி நகரும்

என்ன திடீரென்று இடிச்சத்தம் என திகைத்துப் போய் அந்த நகரத்து மக்கள் வானத்தைப் பார்த்தனர்.

இரண்டு பி-29 ரக குண்டு வீசும் விமானங்கள் தான் சுற்றிக்

கொண்டிருந்தன. தங்கள் ஊரைத்தான் குறிவைத்துள்ளன என்ற அச்சத்தில் அங்குமிங்கும் ஓடத் தொடங்கினர்.

இது நடந்தது 1949 ஆம் ஆண்டில். இரண்டாம் உலகப் போரின் பாதிப்புகளில் இருந்து இங்கிலாந்து மீண்டு வந்த நேரமாகும். போர் முடிந்துவிட்ட நிலையில் குண்டுவீசும் விமானங்கள் எதற்காக வந்தன என்ற கேள்விகள் அப்பகுதி மக்களின் மனங்களைத் துடைத்துக்

கொண்டிருந்த வேண்டுமில்,

பயிற்சிக்காக அமெரிக்காவில் இருந்து போர் விமானங்கள் வந்துள்ளன என்றும், விரைவில் திரும்பி விடும் என்றும் அரசு சொன்னது.

ஆனால் 73 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. அமெரிக்க முகாம்கள் இங்கிலாந்து மன்னில் இன்னமும் வேருள்ள நிற்கின்றன. அமெரிக்கப் படை வீரர்கள், துணை ஊழியர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினர் என்று 24 ஆயிரம் பேர் இங்கிலாந்தில் இருக்கிறார்கள். தற்போது 13 அமெரிக்கப் படைத்தளங்கள் இங்கிலாந்தில் உள்ளன. அதிலும் குறிப்பாக, கிழக்கு இங்கிலாந்தில் மூன்று படைத்தளங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. விபியா, ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் ஈராக் ஆகிய நாடுகளின் மீது தாக்குதல் நடத்திய போர் விமானங்கள் இந்த படைத்தளங்களில் இருந்துதான் இயக்கப்பட்டன.

அப்பகுதியில் உள்ள மக்களில் பலரும் கூட அமெரிக்கப் படைத்தளங்கள் தங்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று நம்பத் தொடங்கியிருந்தனர்.

ஆனால், லேகன்ஹீத்தில் (Lakenheath) நடந்த இரண்டு சம்பவங்கள் அவர்களின் நிம்மதியைக் கெடுத்தன. ஜூலை 27, 1956 அன்று நடந்த ஒரு சம்பவத்தில் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த பி-47 ரக போர் விமானம், தரையைத் தொடுவது போல் வந்து மீண்டும் மேலெழும் பயிற்சியை மேற்கொண்டிருந்தது. நான்காவது

முறை தரையைத் தொடுவது போல வந்த அந்த விமானம், மேலெழுமல் அனுகுண்டுகள் வைக்கப்பட்டிருந்த கட்டிடத்திற்குள் புகுந்தது. கட்டிடம் முழுக்க தீப்பிழும்புகள் மற்றும் புகைமயமாக இருந்தது.

பாலைவனமாக மாறியிருக்கும்

தீ அணைக்கப்பட்ட பிறகு, அனு ஆயுதங்களைச் சோதனை செய்தனர். அவை பத்திரமாக இருந்தன. 6 ஆயிரத்து 800 கிலோ வெடிமருந்துகள் கொண்ட அனுகுண்டுகள் வெடிக்காததால் மக்கள் தய்பித்தனர். ஒருவேளை, இந்தத் தீ விபத்தில் அனு ஆயுதங்கள் வெடித்திருந்தால் கிழக்கு இங்கிலாந்து பாலைவனமாக மாறியிருந்திருக்கலாம் என்று ஒரு அமெரிக்க இராணுவ அதிகாரி கருத்து தெரிவித்தார். இதே போன்றதொரு சம்பவம் ஐனவரி 1961ல் மீண்டும் நடந்தது. அப்போதும் வெடிவிபத்து நடக்காமல் தப்பித்தனர்.

அப்போதிருந்து இங்கிலாந்து மன்னிலிருந்து அமெரிக்க ஆயுதங்கள் வெளியேற வேண்டும் என்று மக்கள் தொடர்ந்து போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1990களில் அமெரிக்காவின் படைத்தளங்களின் எண்ணிக்கை 100 ஆக இருந்தது. மக்கள் போராடி வருவதால் அதன் எண்ணிக்கை தற்போது 13 ஆகக் குறைந்துவிட்டது. அமெரிக்க அனுகுண்டுகள் இங்கிலாந்து மன்னிலிருந்து வெளியேறின. ஆனால், அண்மையில் அமெரிக்காவின்

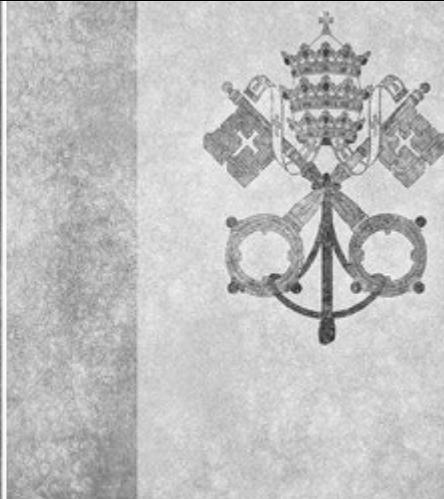
தலைமையிலான இராணுவக் கூட்டணியான நெட்டோ வெளியிட்ட அறிக்கையில் அனு ஆயுதங்களை இருப்பு வைக்கும் இடமாக பிரிட்டன் இருக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

அனு ஆயுதங்களைத் தாங்கிச் செல்லும் எப்-35 ஏ ரக விமானங்கள் கிழக்கு இங்கிலாந்தில் உள்ள படைத்தளம் ஒன்றிற்கு வந்திறங்கியுள்ளன. 24 விமானங்கள் இங்கு நிறுத்தப்படும் என்று தெரிகிறது. மீண்டும் அனு ஆயுதங்களை பிரிட்டனில் வைக்கும் திட்டத்துடன்தான் அமெரிக்கா களைமறங்கியுள்ளது. இதற்கு கிழக்கு இங்கிலாந்தின் இளம் கம்யூனிஸ்டுகள் லீக் கடுமே எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளது. அவர்களின் படைத்தளங்களோடு இங்கிருக்கிறார்கள் என்றால், ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நாடாகவே பிரிட்டன் இருக்கும் என்று விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள்.

புதிய நிலைமை குறித்துக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ள கம்யூனிஸ்டு தலைவர்களில் ஒருவரும், வரலாற்றாஸ்வாளர்களில் ஒருவருமான ஏ.எல்.மார்டன், அத்துமிகு உள்ளே நுழைந்தவர்களிடம் நாம்தான் சொல்ல வேண்டும். உங்கள் நாட்டுக்குச் செல்லுங்கள். நீங்கள் இருக்க வேண்டியதில்லை என்றார். மீண்டும் அமெரிக்காவின் அனு ஆயுதங்களை வைக்கும் கிடங்காக பிரிட்டன் மாறப் போகிறதா என்பதை அரசு

தொர்ச்சி 14ம் பக்கம் பார்க்க...

சீனாவுடனன உடன்பாடு சரியே! அமெரிக்காவிற்கு போப் பதிலாடு!!

பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று சீனாவில் உள்ள சட்டத்தை உரிமை மீறல் என்று அமெரிக்கா மற்றும் பிற்போக்கு மதவாதிகள் கூறுகிறார்கள். இத்தகைய நடைமுறை கிட்டத்தட்ட உலகில் உள்ள அனைத்து நாடுகளில் இருப்பதை சீன அரசு சட்டிக்காட்டியுள்ளது. வீடுகளுக்குச் சென்று நடத்தப்படும் சேவைகளுக்கு பதிவு செய்வதோ அல்லது அனுமதி கேட்பதோ அவசியமில்லை. தைபின் வாசிப்பு மற்றும் பிரர்த்தனைகள் ஆகியவை மிகவும் சுதந்திரமாக நடத்தப்படுகின்றன.

மதம் வேறு, கல்வி வேறு

கல்வியையும், மதத்தையும் பிரித்து வைத்துள்ளனர். பள்ளிக்கூடப்

பாடப்புத்தகங்களில் மதம் சார்ந்த பாடங்கள் இல்லை. ஆனால், மத அமைப்புகள் இது தொடர்பான கூட்டங்களை நடத்திக் கொள்வதற்கு எந்தவிதத் தடையும் இல்லை. மதம் சார்ந்த கல்லூரிகள் மற்றும் பள்ளிக்கூடங்களின் எண்ணிக்கை 74 என்று சீன அரசு தரும் புள்ளிவிபரமே சொல்கிறது. மதம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளுக்குத் தேவையானவர்களை உருவாக்கும் பணியை அந்த கல்லூரிகள் மற்றும் பள்ளிக்கூடங்கள் செய்கின்றன.

மக்கள் சீனக் குடியரசின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மத நம்பிக்கை என்பது அனைத்து குடிமக்களுக்குமான அடிப்படை உரிமையாக அங்கீர்க்கப்பட்டுள்ளது. சட்டத்தில் 36வது பிரிவில், ‘எந்தவொரு அரசுத்துறையோ, அரசு அமைப்போ அல்லது தனிநபரோ நம்பிக்கை வைக்குமாரோ அல்லது, நம்பிக்கை வைக்க வேண்டாம் என்றோ மக்களைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்களை அல்லது நம்பிக்கை வைக்காதவர்களைப் பாரப்பட்டதோடு நடத்தக்கூடாது’ என்று கூறுகிறது. மேலும், ‘பொதுவான அமைதியைக் குலைக்கும் வகையில் மதத்தை யாரும் பயன்படுத்தக்கூடாது. மத அமைப்புகள் மற்றும் மத விவகாரங்கள் அன்றிய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டதல்ல’ என்று தெரிவிக்கிறது.

சீனாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள உரிமைகள் மற்றும் அம்சங்கள், நடைமுறையில் அப்படியே பின்பற்றப்படுகிறது என்று சீன அரசு சட்டிக்காட்டியுள்ளது

சீனாவில் மத உணர்வுகளைத் தூண்டிவிட்டுக் குளிர் காயலாம் என்று முயற்சி செய்து வரும் அமெரிக்கா உள்ளிட்ட மேற்கத்திய நாடுகள் கைகளைப் பிழைந்து செய்வதறியாமல் நிற்கின்றன.

சீனாவில் எந்த மதத்தையும் மக்கள் பின்பற்றுவதற்கான உரிமை உள்ளது. இங்கு புத்தமதம், தாவோயிசம், இஸ்லாம், கத்தோலிக்கம் மற்றும் கிறித்தவ சீர்திருத்த மதம் ஆகியவை இங்குள்ள பெரிய மதங்களாகும். எந்த மதத்தையும் சுதந்திரமாக தேர்வு செய்து கொள்ளவும், தங்கள் மத நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளவும், தாங்கள் இந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை வெளிப்படையாக சொல்லிக் கொள்ளவும் சீன மக்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. பல்வேறு மதங்களைப் பின்பற்றுபவர்களின் எண்ணிக்கை 10 கோடி இருக்கும் என்று அதிகாரபூர்வ புள்ளிவிபரம் தெரிவிக்கிறது. மத செயல்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்காக 85 ஆயிரம் இடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சீனா-வத்திக்கான் உடன்பாடு

சீனாவில் உள்ள கிறித்தவ தேவாலயங்களை நிர்வகிப்பது தொடர்பாக வத்திக்கானோடு நடந்த பேச்சுவார்த்தையில் ஒரு உடன்பாடு எட்டப்பட்டது. 2018 ஆம் ஆண்டில் முதல் உடன்பாடு போடப்பட்டது. பின்னர் அந்த உடன்பாடு செப்டம்பர் 2021ல் புதுப்பிக்கப்பட்டது. அந்த உடன்பாடின்படி, ஆய்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் போப்புக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மத சுதந்திரத்தில் மக்கள் சீனம் தலையிடுவதில்லை என்பதற்கு இந்த உடன்பாடு அடையாளமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், டொனால்ட் ட்ராம்ப் உள்ளிட்ட பலரும் இந்த

உடன்பாட்டிலிருந்து வெளியேறுமாறு போப்பை வலியுறுத்தி வந்தனர்.

கத்தோலிக்க ஆய்கள் நியமனத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் அரசுடன் வத்திக்கான் நிர்வாகம் போட்ட உடன்பாடு மிகச் சரியானதுதான் என்று போப் பிரான்சிஸ் தெரிவித்ததால் சீர்குலைவு வேலைகளுக்கு வேகத்தடை போடப்பட்டது. அதோடு போப் நிற்கவில்லை. பேச்சுவார்த்தை அவசியம் என்றும், நாம் பேச்சுவார்த்தையை ஒருபோதும் கைவிட்டு விடக்கூடாது என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆய்கள் நியமனம் குறித்த சலுகையை சீன தரும் என்று அமெரிக்கா உள்ளிட்ட நாடுகள் எதிர்பார்க்கவில்லை. அப்படியே கொடுத்தாலும், அதை ஏற்றுக் கொண்டு அடுத்த கட்டத்திற்கு போப் நகருவார் என்பதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

வத்திக்கானுக்கும், சீன அரசுக்கும் இடையிலான மோதல் போக்கை உருவாக்குவதன் மூலம் கிறித்தவ மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் மதத்தியில் சீன எதிர்ப்புக் கருத்தை ஏற்படுத்துவதே, சீன எதிர்ப்பாளர்களின் முயற்சியாக இருந்தது. கலாச்சாரப் புரட்சி காலகட்டத்தில் நிகழ்ந்த தவறுகளைச் சரி செய்யும் பணியில் சீன அரசு வெற்றி பெற்றுவிட்டதால், உடன்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர வத்திக்கானுக்கும் கட்டாயம் ஏற்பட்டது. கத்தோலிக்காரர்களில் உள்ள பிற்போக்குவாதிகள் இதை இப்போதும் கூட ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால், பேச்சுவார்த்தை மூலம் ஆய்கள் நியமிக்கும் உரிமை கிடைத்திருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டி போப் சுட்டிக்காட்டுகிறார். மத செயல்பாடுகள் நடக்கும் இடங்களைப்